

Oosterhout
Rietgraafsingel
Ruimtelijke onderbouwing

Oosterhout

Rietgraafsingel

Ruimtelijke onderbouwing

GEGEVENS VAN DE AANVRAGER

Lingedelta Vastgoed BV
Wanraaij 2
6673 DN Andelst

KUBIEK
Ruimtelijke Plannen

Kerkewijk 117
3904 JB Veenendaal
T. 0318 – 50 56 37

I. www.kubiek.nu
E. info@kubiek.nu

PLANGEGEVENS

Projectnummer: K19017
Datum: 13 september 2019
Titel: Ruimtelijke onderbouwing Oosterhout - Rietgraafsingel
Projectleider: P. Keizer MSc
Auteur: P. Keizer MSc

Inhoud

1	Inleiding.....	6
1.1	Aanleiding.....	6
1.2	Ligging en begrenzing planlocatie	6
1.3	Vigerend bestemmingsplan.....	7
2	Beschrijving van de bestaande en toekomstige situatie	9
2.1	Bestaande situatie.....	9
2.2	Gewenste situatie.....	9
3	Beleidskader	12
3.1	Rijksbeleid	12
3.1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR).....	12
3.1.2	Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)	13
3.1.3	Ladder voor duurzame verstedelijking	13
3.2	Provinciaal beleid	14
3.2.1	Omgevingsvisie Gaaf Gelderland	14
3.2.2	Omgevingsverordening	15
3.3	Gemeentelijk beleid.....	16
3.3.1	Reclamenota Overbetuwe.....	16
3.3.2	Welstandsnota	16
4	Uitvoeringsaspecten	18
4.1	Flora- en fauna	18
4.1.1	Wettelijk kader.....	18
4.1.2	Effect te vergunnen activiteiten	19
4.1.3	Conclusie.....	19
4.2	Cultuurhistorie en archeologie	19
4.2.1	Cultuurhistorie	19
4.2.2	Archeologie	19
4.3	Verkeer en parkeren	20
4.3.1	Verkeer en parkeren	20
4.4	Luchtkwaliteit.....	20
4.4.1	Wettelijk kader.....	20
4.4.2	Conclusie.....	21
4.5	Bodemkwaliteit	22
4.5.1	Beoordeling	22
4.5.2	Conclusie.....	22
4.6	Geluidhinder	22
4.6.1	Wettelijk kader.....	22
4.6.2	Conclusie.....	22
4.7	Bedrijven en milieuzonering	23
4.7.1	Wettelijk kader.....	23
4.7.2	Beoordeling	24
4.7.3	Conclusie.....	24

4.8	Externe veiligheid	24
4.8.1	Beoordeling	24
4.9	Kabels en leidingen	24
4.10	Water.....	25
4.10.1	Inleiding	25
4.10.2	Beleidskader	25
4.10.3	Beoordeling	26
4.10.4	Conclusie.....	26
5	Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid	27
5.1	Economische uitvoerbaarheid.....	27
5.2	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	27
6	Eindconclusie	28

Bijlagen:

- Notitie Archeologie
- Notitie Bodem

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Aan de zuidzijde van de rijksweg A15 ter hoogte van afslag 38 aan de Rietgraafsingel wordt een nieuw bedrijventerrein en logistiek centrum gerealiseerd; Park15. Op het bedrijventerrein zullen verschillende bedrijfsketens hun intrek nemen. De op het entreekavel van Park15 gevestigde ketens hebben aan de ontwikkelaar van het bedrijventerrein kenbaar gemaakt dat zij graag een verwijsmast zien verrijzen om het langsrijdende verkeer te attenderen op de aanwezigheid van deze ketens. De ontwikkelaar van het bedrijventerrein en tevens initiatiefnemer van voorliggende planologisch voornemen wilt graag voldoen aan het verzoek van de bedrijven op het bedrijventerrein en een verwijsmast plaatsen.

Het initiatief kan niet worden gerealiseerd op grond van het ter plaatse geldende bestemmingsplan. Met de zogeheten uitgebreide omgevingsvergunning (art. 2.12 lid 1a onder 3 Wabo) kan worden afgeweken van het bestemmingsplan om uw voornemen planologisch te regelen. Het opstellen van een ruimtelijke onderbouwing is een verplicht onderdeel van deze procedure. Middels de ruimtelijke onderbouwing zal worden aangetoond dat het voorgenomen initiatief voldoet aan de eisen van goede ruimtelijke ordening. Met voorliggende ruimtelijke onderbouwing wordt het ruimtelijk plan voorzien van een ruimtelijk juridisch kader.

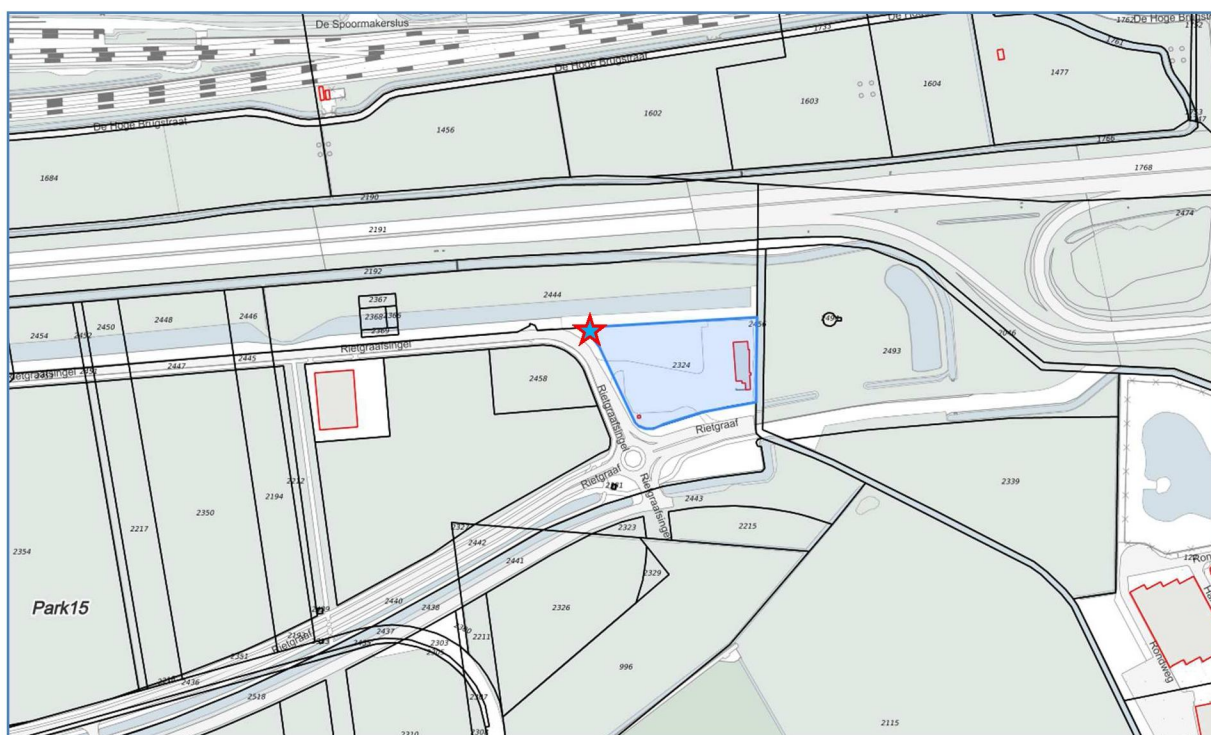
1.2 Ligging en begrenzing planlocatie

Het plangebied is gelegen aan de Rietgraafsingel te Oosterhout. Ten noorden van het plangebied ligt de rijksweg A15 en de Betuwelijn. Even ten zuiden van de planlocatie ligt het dorp Oosterhout (Gelderland). De planlocatie is gelegen op het perceel dat kadastraal bekend staat als gemeente Valburg, sectie L, perceel 2324. Het perceel heeft een totale oppervlakte van 12.480 m². De projectlocatie is gelegen op een gedeelte van het perceel. De verwijsmast zal worden gerealiseerd in de uiterste noordwestelijke hoek van het perceel. In de onderstaande figuren is de ligging van het plangebied aangegeven.

Luchtfoto met globale begrenzing plangebied (bron: Google Maps)

Uitsnede kadastrale kaart met ligging plangebied. (bron: perceelloep.nl)

1.3 Vigerend bestemmingsplan

Het plangebied ligt binnen de begrenzing van het bestemmingsplan 'De Nieuwe Rietgraaf'. Dit bestemmingsplan is vastgesteld door de gemeenteraad van Overbetuwe op 1 maart 2012.

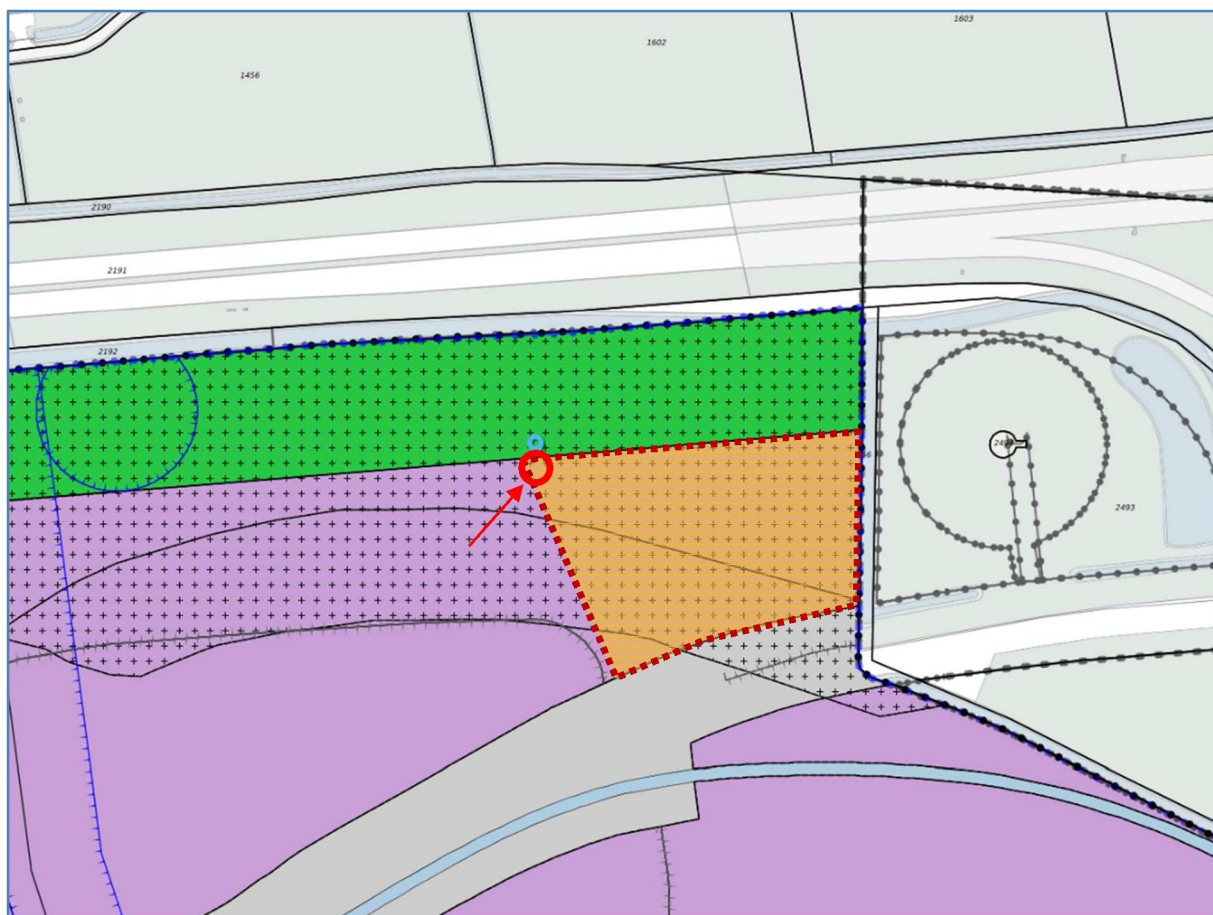
In het bestemmingsplan kent het plangebied de bestemming 'Bedrijventerrein'. Binnen deze bestemming zijn de gronden bestemd voor het uitoefenen van bedrijven/bedrijvigheid die voorkomen/voortkomt in de milieu categorieën 1 tot en met 4.2, zoals vermeld in de bij de regels van het bestemmingsplan horende Bijlage Lijst van bedrijfsactiviteiten.

Tevens geldt er een dubbelbestemming: 'Waarde – Archeologie'. De voor 'Waarde - Archeologie' aangewezen gronden zijn, naast de andere voor die gronden aangewezen bestemmingen, primair bestemd voor de bescherming en het behoud van de op en/of in deze gronden voorkomende (potentiële) archeologische waarden.

Op het gehele perceel rust een bouwvlak en een drietal functieaanduidingen: 'Functieaanduiding: bedrijf tot en met categorie 4.2', 'Functieaanduiding: specifieke vorm van waarde – archeologie hoog' en 'maatvoering: maximum bouwhoogte: 20m'.

De plannen zijn strijdig met het vigerende bestemmingsplan omdat er een maximale bouwhoogte geldt van 20 meter terwijl de verwijzingsmast 25 meter hoog is.

*Uitsnede vigerend bestemmingsplan met aanduiding plangebied en plaats van de verwijsmast.
(bron: ruimtelijkeplannen.nl).*

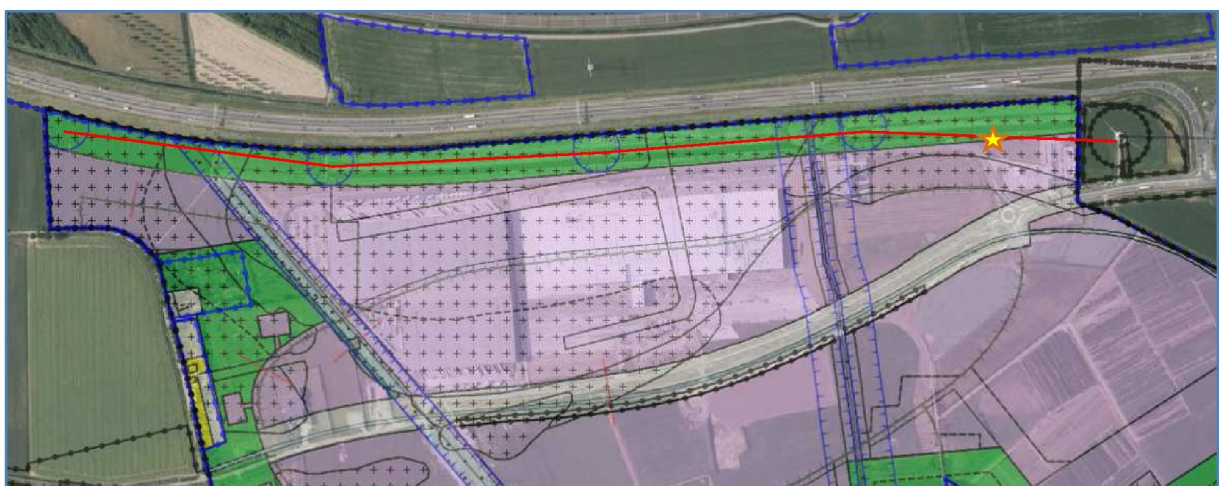

Exacte positionering verwijsmast op entreekavel Park15. (bron: initiatiefnemer).

Inpassing

In de gewenste situatie is eveneens nagedacht over de plek waar de verwijsmast geplaatst dient te worden ten opzichte van de aanwezige elementen en eventueel toekomstige elementen langs de A15. Zo is ten oosten van de beoogde locatie van de verwijsmast tevens een windturbine gesitueerd. In aanvulling hierop zijn er ten westen van de beoogde locatie voor de verwijsmast een aantal veiligheidszones in het bestemmingsplan aangeduid waar eventueel in de toekomst windturbines kunnen worden geplaatst. Wanneer de landschappelijke lijn van deze eventuele turbines wordt verbonden met de reeds aanwezige turbine kan worden geconcludeerd dat de te plaatsen verwijsmast gelegen is op deze zichtlijn. Eveneens wordt de verwijsmast gerealiseerd met een kleur RAL 7035 waarmee wordt aangesloten bij de kleurstelling van de aanwezige windturbines.

Landschappelijke lijn eventuele windturbines en aanwezige windturbine met beoogde locatie verwijsmast. (bron: ruimtelijkeplannen.nl)

Eveneens heeft de gemeente Overbetuwe te kennen gegeven dat de hoogte van de verwijsborden niet meer mag bedragen dan 30-50% van de totale hoogte van de mast. In het vernieuwde ontwerp hebben de verwijsborden een totale hoogte van $(2,4 * 3) + 4 = 11,2$ meter. Gedeeld over de totale hoogte van 25 meter komt dit neer op een percentage van 44,8%. Er wordt geconcludeerd dat er wordt voldaan aan de gestelde percentages van bebording ten opzichte van de totale hoogte van de verwijsmast.

Conclusie

Er wordt geconcludeerd dat er qua inpassing wordt voldaan aan de te kennen stedenbouwkundige randvoorwaarden van de gemeente Overbetuwe. Er worden vanuit stedenbouwkundig perspectief geen belemmeringen verwacht ten aanzien van het plaatsen van de verwijsmast op het entreekavel van bedrijventerrein Park15.

3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR), die op 13 maart 2012 door de minister is vastgesteld, vormt de overkoepelende Rijksstructuurvisie voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot 2028, met een doorkijk naar 2040.

Het rijksbeleid richt zich op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen, zoals de hoofdnetwerken voor personen- en goederenvervoer, energie, natuur, waterveiligheid, milieukwaliteit en bescherming van het werelderfgoed. Het Rijk streeft naar een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. Daarbij wordt ingezet op een krachtige aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt.

Om dit doel te bereiken werkt het Rijk samen met andere overheden. In de SVIR zijn ambities tot 2040 en doelen, belangen en opgaven tot 2028 geformuleerd. Het Rijk heeft drie hoofddoelen geformuleerd:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid, waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Het beleid met betrekking tot verstedelijking, groene ruimte en landschap laat het Rijk, onder het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet', zoveel mogelijk over aan provincies en gemeenten. Gemeenten krijgen daarbij de ruimte voor kleinschalige natuurlijke groei en voor het bouwen van huizen die aansluiten bij de woonwensen van mensen. De sturing op verstedelijking, zoals afspraken over binnenstedelijk bouwen en doelstellingen voor herstructurering, laat het Rijk voor een groot deel los.

In totaal zijn 13 onderwerpen van nationaal belang benoemd, die bijdragen aan het realiseren van de drie hoofddoelen. Het betreft onder meer het borgen van ruimte voor de hoofdnetwerken (weg, spoor, vaarwegen, energievoorziening, buisleidingen), het verbeteren van de milieukwaliteit, ruimte voor waterveiligheid, ruimte voor klimaatbestendige stedelijke ontwikkeling, ruimte voor behoud van unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten en ruimte voor een nationaal netwerk voor natuur.

Verder is één van de nationale belangen die de SVIR benoemt, het belang van een 'zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten'. Concreet betekent dit onder meer dat ruimte zorgvuldig moet worden benut en overprogrammering moet worden voorkomen. Om die doelstellingen te bereiken, is in 2012 de ladder voor duurzame verstedelijking opgenomen in het Besluit ruimtelijke ordening. Alle stedelijke ontwikkelingen dienen aan de Ladder voor duurzame verstedelijking getoetst te worden.

Conclusie

Het betreft een ontwikkeling van relatief beperkte omvang zonder strijdigheid met rijksbelangen. Het rijksbeleid is voor het toevoegen van een verwijsmast niet relevant. De ladder voor duurzame verstedelijking komt in paragraaf 3.1.3 aan de orde.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. Gemeenten moeten bij het vaststellen van bestemmingsplannen, wijzigingsplannen of uitwerkingsplannen rekening houden met het Barro. Doel van het Barro is bepaalde onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte te verwezenlijken. In het Barro worden een aantal projecten opgesomd die een groot Rijksbelang hebben. Per project worden regels gegeven, waaraan bestemmingsplannen moeten voldoen. De regels zijn een uitwerking van de onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

In het Barro zijn veertien onderwerpen met bijzonder rijksbelang beschreven:

- Rijkswaarsewegen;
- Project mainportontwikkeling Rotterdam;
- Kustfundament;
- Grote rivieren;
- Waddenzee en waddengebied;
- Defensie;
- Hoofdvaarsewegen en landelijke spoorwegen;
- Elektriciteitsvoorziening;
- Buisleidingen van nationaal belang voor het vervoer van gevaarlijke stoffen;
- Natuurnetwerk Nederland;
- Primaire waterkeringen buiten het kustfundament;
- IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte);
- Erfgoederen van uitzonderlijke universele waarden;
- Ruimtereservering parallelle Kaagbaan.

Conclusie

Het initiatief valt niet onder een van de projecten uit het Barro. Door het initiatief zal eveneens geen nationaal belang worden geschaad.

3.1.3 Ladder voor duurzame verstedelijking

Nationaal belang 13, zoals geformuleerd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte, vraagt om een zorgvuldige afweging en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke en infrastructurele besluiten. Dit moet met behulp van de ladder voor duurzame verstedelijking worden onderbouwd. Deze verplichte toetsing is vastgelegd in het Barro. Het Barro verwijst naar het Bro; geformuleerd is dat deze toetsing een procesvereiste is bij alle nieuwe ruimtelijke besluiten en plannen ten aanzien van bijvoorbeeld kantoorlocaties en woningbouwlocaties. Gemotiveerd dient te worden hoe een zorgvuldige afweging is gemaakt ten aanzien van het ruimtegebruik. De kernbepaling van de Ladder, artikel 3.1.6 lid 2 Bro, luidt:

De toelichting van een bestemmingsplan dat een nieuwe stedelijke ontwikkeling mogelijk maakt, bevat een beschrijving van de behoefte aan de voorgenomen stedelijke ontwikkeling. Indien blijkt dat de

stedelijke ontwikkeling niet binnen het bestaand stedelijk gebied kan worden voorzien, bevat de toelichting een motivering daarvan en een beschrijving van de mogelijkheid om in die behoefte te voorzien op de gekozen locatie buiten het bestaand stedelijk gebied.

Om dit te onderbouwen dienen de volgende stappen te worden doorlopen:

- 1) beoordeling of beoogde ontwikkeling voorziet in een behoefte voor bedrijventerreinen, kantoren, woningbouwlocaties, detailhandel en andere stedelijke voorzieningen;
- 2) indien er een vraag is aangetoond, beoordeling of deze binnen bestaand stedelijk gebied kan worden gerealiseerd door locaties voor herstructurering of transformatie te benutten.

Stedelijke ontwikkeling

Om aan deze verplichting uit de Bro te kunnen voldoen dient allereerst te worden nagegaan of er sprake is van een stedelijke ontwikkeling.

In het Bro is het begrip stedelijke ontwikkeling als volgt vastgelegd:

'ruimtelijke ontwikkeling van een bedrijventerrein of zeehaventerrein, of van kantoren, detailhandel, woningbouwlocaties of andere stedelijke voorzieningen.'

De ontwikkeling van een verwijsmast betreft een nieuwe planologische mogelijkheid ten behoeve van een specifieke vorm van bedrijvigheid. Een verwijsmast valt daarom binnen het kader van de ladder voor duurzame verstedelijking onder de definitie van een stedelijke ontwikkeling. Op basis van diverse uitspraken van de Raad van State is het echter bij een nieuwe stedelijke ontwikkeling in het kader van de ladderbeoordeling van belang in hoeverre de ontwikkeling een leegstandseffect met zich meebrengt. Bij de aanleg van bijvoorbeeld een windpark of een hoogspanningsleiding, maar ook bij de aanleg van een verwijsmast is daardoor geen nadere toetsing aan de ladder noodzakelijk omdat dit niet leidt tot een leegstandseffect.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Gaaf Gelderland

In de Omgevingsvisie geeft de provincie haar visie voor het ruimtelijk beleid voor de nabije toekomst weer. De Omgevingsvisie 'Gaaf Gelderland' van de provincie Gelderland is vastgesteld op 19-12-2018. Relevant voor onderhavig initiatief is het beleid omtrent bedrijventerreinen. De provincie streeft naar een aanbod van kwalitatief goede locaties dat aansluit op de vraag van bedrijven. Bedrijventerreinen moeten zo goed mogelijk worden ingepast in de leefomgeving. De terreinen moeten meer ruimtelijke kwaliteit krijgen en dienen goed bereikbaar, leefbaar en verkeersveilig te zijn. Daarnaast moet in economisch opzicht de levensduur van bedrijventerreinen worden verbeterd door een duurzame inrichting en een juiste locatiekeuze. Parkmanagement is een belangrijk instrument voor behoud en verbetering van de kwaliteit van werklocaties. Meestal gaat het daarbij om een goed (groen)beheer, collectieve beveiliging en collectieve inkoop. Maar parkmanagement kan uitgebreid worden naar duurzaam bouwen, milieuvriendelijk beheer van de buitenruimte en mobiliteitsmanagement. Door goed beheer kan worden voorkomen dat bestaande bedrijventerreinen verpauperen.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat door middel van het plaatsen van een verwijsmast op het bedrijventerrein Park15 gestalte wordt gegeven aan het beleid van de provincie Gelderland ten aanzien van

bedrijventerreinen zoals geformuleerd in de Omgevingsvisie. Door het plaatsen van de verwijsmast wordt bijgedragen aan de economische levensduur van het bedrijventerrein. Daarbij getuigd het plaatsen van de mast van een juist parkmanagement waardoor er maatregelen worden genomen tegen verval en verpaupering. Onderhavig initiatief is dan ook in lijn met het beleid van de Omgevingsvisie en van hieruit worden geen belemmeringen verwacht jegens het planvoornemen.

3.2.2 Omgevingsverordening

In de Omgevingsverordening wordt door middel van regels doorwerking gegeven aan het beleid van de provincie zoals geformuleerd in de Omgevingsvisie. De meest recente versie van de Omgevingsverordening is op 19-12-2018 geconsolideerd. Ten aanzien van het planvoornemen is paragraaf 5.1.3 (het gebruik van wegen) met onderstaande artikelen van toepassing.

Artikel 5.4 (vergunningplichtig gebruik van wegen)

1. Het is verboden zonder vergunning:
 - a. een weg anders te gebruiken dan voor verkeersdoeleinden waarbij geen wijziging wordt aangebracht op, aan, in, onder of boven de weg;
 - b. handelsreclame te maken of te voeren met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die zichtbaar is vanaf de weg;
 - c. op een weg roerende zaken op te slaan;
 - d. een weg te gebruiken voor het storten, plaatsen, aanbrengen of hebben van voorwerpen en stoffen.
2. Het eerste lid is niet van toepassing op:
 - a. het uitvoeren van onderhoudswerkzaamheden door of namens de provincie;
 - b. middelen waarop gedachten of gevoelens geopenbaard worden als bedoeld in artikel 7 van de Grondwet, voor zover dit gebruik niet strijdig is met de belangen die deze afdeling beschermt;
 - c. borden of andere aanduidingen binnen de bebouwde kom, voor zover deze zijn bevestigd aan de gevels van de langs de weg gelegen bouwwerken op een hoogte van ten minste 2,20 meter en niet meer dan 1 meter uit de gevel reiken;
 - d. voorwerpen en stoffen die kortstondig op de weg aanwezig zijn in verband met laad- en loswerkzaamheden, voor zover dit gebruik niet strijdig is met de belangen die deze afdeling beschermt;
 - e. voor zover toestemming is verleend op grond van de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de wegenverkeerswetgeving of artikel 5.3 van deze verordening.

Artikel 5.5 (vergunningplichtige handelingen nabij een weg)

Het is verboden zonder vergunning een activiteit te verrichten in de nabijheid van een weg voor zover die activiteit strijdig is met de belangen die deze afdeling beschermt.

Conclusie

Geconcludeerd wordt dat de vergunning voor het voeren van handelsreclame zoals bedoeld door middel van het plaatsen van de verwijsmast op het bedrijventerrein Park15 onder de reguliere aanvraag omgevingsvergunning valt en moet worden ingediend bij het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Overbetuwe, gedeputeerde Staten dienen hiertoe advies te geven. Voorgenomen planontwikkeling is niet strijdig met het bepaalde in de Omgevingsverordening. Er worden geen belemmeringen verwacht ten aanzien van onderhavig initiatief.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Reclamenota Overbetuwe

Begin 2019 is door de gemeente Overbetuwe de reclamenota vastgesteld. De reclamenota betreft een document dat de gemeentelijke beleidsregels beschrijft ten aanzien van reclame. Reclame en uitstallingen in de openbare ruimte bepalen in grote mate het aanzien en de beleving van een gebied. Voor de ondernemer heeft reclame een belangrijke betekenis. Waar reclame-uitingen van invloed zijn op het karakter en de kwaliteit van de openbare ruimte is de gemeente Overbetuwe ook partij. Het doel van de gemeente is namelijk het behouden of creëren van een aantrekkelijke omgeving. Ten behoeve hiervan is de reclamenota als kader opgesteld. Ten aanzien van het planvoornemen voor het plaatsen van een verwijsmast op het entreekavel van Park15 is met name paragraaf 4.1.3 (hoge reclamemasten langs de snelwegen) van belang.

De bedrijventerreinen die gevestigd zijn in de gemeente Overbetuwe zijn gesitueerd aan de A15, A50 en A325. Diverse bedrijven willen met hoge reclamemasten reclame maken. De huidige reclamemasten zijn reeds planologisch ingepast met een functieaanduiding "specifieke vorm van bedrijf, reclamemast". De bouwhoogte mag maximaal 25 meter bedragen. Daarbij is per bedrijventerrein een maximum gesteld aan het aantal hoge reclamemasten. Voor Park15 is dit aantal vastgesteld op maximaal 2.

Conclusie

Er kan worden geconcludeerd dat het planvoornemen voldoet aan de kaders zoals gesteld in de reclamenota van de gemeente Overbetuwe. Vanuit dit beleidskader worden dan ook geen belemmeringen verwacht jegens onderhavig initiatief.

3.3.2 Welstandsnota

In de welstandsnota Overbetuwe 2016 wordt sturing gegeven op de ruimtelijke kwaliteit van de gemeente. De welstandsnota dient als kader voor ruimtelijke ontwikkelingen. Inzake reclamemasten en bedrijventerrein wordt het volgende vermeld. De bedrijventerreinen zijn te verdelen in een aantal typen; kleinschalige bedrijvigheid, middelgrote bedrijven en nieuwe grootschalige bedrijventerreinen. Park15 valt in de laatste categorie. De nieuwe bedrijventerreinen komen veelal tot stand aan de hand van een beeldkwaliteitsplan. De bedrijven hebben een representatieve voorzijde, gericht op de doorgaande weg of snelweg. Het zijn meestal rechthoekige gebouwen. Wat betreft de detaillering wordt opgemerkt dat grote reclamemast vooral langskomen langs de A50 in Heteren. Verder voert de gemeente beleid dat er op ieder grootschalig bedrijventerrein een tweetal reclamemasten mogen verrijzen. De bouwplannen worden getoetst aan een aantal welstandscriteria;

Detaillering, kleuren en materialen

1. Bij uitbreidingen, verbouwingen en veranderingen dienen materialen en kleuren toegepast te worden gelijk aan of harmoniëren met het bestaande gebouw.
2. Bij nieuwbouw zijn diverse kleuren en materialen toegestaan mits deze harmoniëren met de directe omgeving.
3. Aan de randen met het buitengebied dienen geen grote vlakken met lichte kleuren en glimmende materialen te worden toegepast.
4. De gekozen detaillering, materialen en kleuren ondersteunen het karakter van het bouwwerk.

Conclusie

Onderhavig initiatief betreft het toevoegen van een reclamemast op een grootschalig bedrijventerrein en is conform het gemeentelijk beleid. De afmetingen van de verwijsmast sluiten aan bij de naastgelegen, beeldbepalende bebouwing en is in de omgeving ingepast, zie ook paragraaf 2.2. Zo sluit de mast aan bij de reeds aanwezige en eventueel te realiseren windturbines wat betreft de vorm en het kleurgebruik. Daarbij zal geen gebruik worden gemaakt van bewegend beeld. Op deze wijze krijgt de mast in de omgeving een rustige uitstraling. Eveneens is de schaal van de verwijsmast gebaseerd op de aanwezige bebouwing en bouwwerken in de directe omgeving van de planlocatie. Geconcludeerd wordt dat de verwijsmast aansluit bij het gemeentelijk beleid, de welstandsnota en het specifieke beleid gericht op grootschalige bedrijventerreinen en uitbreidingen hiervan.

4 Uitvoeringsaspecten

In dit hoofdstuk zullen de relevante uitvoeringsaspecten bij het plan worden besproken. Achtereenvolgens komen de aspecten ten aanzien van flora en fauna, archeologie en cultuurhistorie en de milieuaspecten aan bod.

4.1 Flora- en fauna

4.1.1 Wettelijk kader

Wet natuurbescherming

Op 1 januari 2017 is de nieuwe Wet natuurbescherming in werking getreden. Deze wet heeft de Natuurbeschermingswet 1998, de Boswet en de Flora- en faunawet vervangen. Het doel is om met één wet en minder regels de wet makkelijker te kunnen toepassen. Vanaf 1 januari 2017 bepalen de provincies wat wel en niet mag in de natuur in hun gebied. Ook zorgen de provincies vanaf deze datum voor vergunningen en ontheffingen. De Rijksoverheid blijft verantwoordelijk voor het beleid van grote wateren, zoals het IJsselmeer.

De Wet natuurbescherming regelt de bescherming van Natura 2000-gebieden (voorheen geregeld in de Natuurbeschermingswet 1998). Ter bescherming van deze Natura 2000-gebieden voorziet de Wet natuurbescherming in een vergunningenregime voor het realiseren of verrichten van projecten en andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van een aangewezen Natura 2000-gebied kunnen aantasten.

Voorts voorziet de Wet natuurbescherming in de bescherming van planten- en diersoorten binnen en buiten de beschermde natuurgebieden (voorheen geregeld in de flora- en faunawet). Het uitgangspunt is dat beschermde planten- en diersoorten geen schade mogen ondervinden. Voor het uitvoeren van werkzaamheden in de openbare ruimte is het niet altijd nodig een vrijstelling of een ontheffing aan te vragen. Voor onder andere reguliere werkzaamheden of ruimtelijke ontwikkelingen geldt een vrijstelling voor beschermde soorten op voorwaarde dat gehandeld wordt volgens een goedgekeurde gedragscode. Verder worden vrijstellingsregelingen op de nationaal beschermde soorten per provincie vastgesteld.

Wanneer het onmogelijk is schade aan streng beschermde planten en dieren tijdens ruimtelijke ontwikkelingen en inrichting te voorkomen, moet altijd een ontheffing worden aangevraagd. De voorwaarden verbonden aan een vrijstelling of een ontheffing zijn afhankelijk van de status van de planten- en diersoorten die in het plangebied voorkomen.

NNN

Het Natuurnetwerk Nederland is het Nederlands netwerk van bestaande en nieuw aan te leggen natuurgebieden. Het netwerk moet natuurgebieden beter verbinden met elkaar en met het omringende agrarisch gebied. In het NNN liggen onder andere bestaande natuurgebieden en alle Natura 2000-gebieden. Het NNN is op provinciaal niveau uitgewerkt en middels ruimtelijke nota's en verordeningen voorzien van juridische doorwerking. In sommige provincies bestaan er naast het NNN ook nog andere groene zones die een zekere mate van bescherming genieten.

4.1.2 Effect te vergunnen activiteiten

In het kader van de Natuurbeschermingswet (NB-wet) en het NNN dient er getoetst te worden op de beoogde ontwikkelingen negatieve invloed hebben op de beschermde gebieden. Het plangebied bevindt zich niet in of nabij het NNN.

Voorgenomen initiatief zal dan ook geen negatief effect hebben op de instandhoudingsdoelstellingen van het NNN. Tevens zal de ontwikkeling geen negatief effect hebben op beschermde soorten. Nader ecologisch onderzoek wordt dan ook niet noodzakelijk geacht.

Voorts geldt bij uitvoering van werkzaamheden ten allen tijde een de algemene zorgplicht (artikel 1.11 Wet natuurbescherming). Deze schrijft voor dat nadelige gevolgen voor flora en fauna zoveel als mogelijk voorkomen moeten worden. Dit betekent dat wanneer tijdens uitvoering van de werkzaamheden een algemeen beschermde soort als konijn, veldmuis of gewone pad wordt aangetroffen zij de ruimte en tijd moet krijgen om een veilig heenkomen te zoeken. Indien nodig kunnen aangetroffen exemplaren verplaatst worden naar een naastgelegen ruimte waar geen werkzaamheden uitgevoerd worden.

4.1.3 Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan worden geconcludeerd dat er vanuit de Flora- en faunaregelgeving geen beperkingen worden opgelegd aan onderhavig initiatief.

4.2 Cultuurhistorie en archeologie

4.2.1 Cultuurhistorie

Het pand kent geen aanduiding als rijks- of gemeentelijk monument en is niet aangemerkt als beeldbepalende pand in het geldende bestemmingsplan. Geconcludeerd kan worden dat met het plan geen schade wordt toegebracht aan bestaande cultuurhistorische panden of structuren.

4.2.2 Archeologie

Wettelijk kader

Sinds 1 juli 2016 is de Erfgoedwet van kracht. Deze wet vervangt zes wetten en regelingen op het gebied van cultureel erfgoed:

1. Monumentenwet 1988
2. Wet verzelfstandiging rijksmuseumse diensten
3. Wet tot behoud van cultuurbezit
4. Wet tot teruggave cultuurgoederen uit bezet gebied
5. Uitvoeringswet UNESCO -verdrag 1970
6. Regeling materieel beheer museale voorwerpen

De Erfgoedwet hanteert de beschermingsniveaus zoals die in de gelden in de voorgaande regelingen. Voor de vergunningverlening van een beschermd archeologisch monument, het verbod tot beschadigen of vernielen van een rijksmonument en de bescherming van stads- en dorpsgezichten geldt dat de Monumentenwet 1988 van kracht blijft tot de inwerkingtreding van de Omgevingswet. Deze regels blijven dus gelden en zijn ongewijzigd overgenomen in de Erfgoedwet.

Doelstelling van de wetten is de bescherming en het behoud van archeologische waarden. Als gevolg van dit verdrag wordt in het kader van de ruimtelijke ordening het behoud van het archeologisch

erfgoed meegewogen zoals alle andere belangen die bij de voorbereiding van het plan een rol spelen. De gehanteerde uitgangspunten zijn:

- archeologische waarden zoveel mogelijk in de bodem bewaren (behoud in situ);
- in ruimtelijke ordening (planvorming) al rekening houden met archeologische waarden;
- de bodemverstoorder betaalt archeologisch vooronderzoek en mogelijke opgravingen.

Gemeenten zijn verplicht om bij het vaststellen van bestemmingsplannen rekening te houden met de in de grond aanwezige dan wel te verwachten archeologische waarden.

De projectlocatie heeft een dubbelbestemming met betrekking tot archeologie, ook zal er gegraven worden om de ontwikkelingen te realiseren. Op 24 mei 2016 is de planlocatie met een hoge archeologische verwachting reeds vrijgegeven voor realisering van het bedrijventerrein.

Voorts zijn op basis van deze wet mogelijke (toevals)vondsten bij het verrichten van werkzaamheden in de bodem altijd beschermd. Er geldt een meldingsplicht bij het vinden van (mogelijke) waardevolle zaken. Dat melden dient terstond te gebeuren.

Conclusie

De gewenste ontwikkeling vindt plaats op beschermd archeologisch gebied. Nader onderzoek in het kader hiervan heeft plaatsgevonden. Op 24 mei 2016 heeft de gemeente de planlocatie vrijgegeven voor realisering van het bedrijventerrein. Geconcludeerd wordt dat onderhavig initiatief niet in strijd is met de ter plaatse geldende archeologische bestemming en dat de planlocatie door middel van archeologisch onderzoek reeds is vrijgegeven. Zie hiervoor ook de bijgevoegde notitie.

4.3 Verkeer en parkeren

4.3.1 Verkeer en parkeren

Het plangebied wordt ontsloten vanaf de Rietgraaf. Een verwijsmast heeft geen verkeerstaantrekkende werking en kent geen parkeerbehoefte.

Conclusie

Gezien de ligging van het plangebied en de voorgenomen bouwactiviteiten wordt aangenomen dat dit niet tot problemen leidt met de verkeersafwikkeling en parkeerbehoefte in het plangebied.

4.4 Luchtkwaliteit

4.4.1 Wettelijk kader

Wet milieubeheer

Nederland heeft de Europese regels ten aanzien van de luchtkwaliteit geïmplementeerd in de Wet milieubeheer (Wm). De in deze wet gehanteerde normen gelden overal, met uitzondering van een arbeidsplaats (hierop is de Arbeidsomstandighedenwet van toepassing). Op 15 november 2007 is het onderdeel luchtkwaliteit van de Wm in werking getreden. In de Wet milieubeheer zijn onder andere regels en grenswaarden opgenomen voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof, lood, koolmonoxide en benzeen.

De *Wet luchtkwaliteit* (artikel 5.16, eerste lid, Wm) stelt dat ruimtelijke plannen doorgang kunnen vinden indien aan één van de onderstaande voorwaarden is voldaan:

- de plannen niet leiden tot het overschrijden van een grenswaarde;
- de luchtkwaliteit tengevolge van de plannen (per saldo) verbetert of ten minste gelijk blijft;
- de plannen niet in betekenende mate (NIBM) bijdragen aan de concentratie van NO₂ en PM₁₀ in de buitenlucht. Vanaf het in werking treden van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit op 1 augustus 2009 wordt onder een NIBM bijdrage een bijdrage van minder dan 3% van de grenswaarde verstaan;
- het project is opgenomen of past binnen het Nationaal Samenwerkingsprogramma Lucht (NSL).

AMvB en Regeling niet in betekenende mate (NIBM)

De Wet luchtkwaliteit maakt onderscheid tussen grote en kleine ruimtelijke projecten. Een project is klein als het slechts in geringe mate (ofwel niet in betekenende mate) leidt tot een verslechtering van de luchtkwaliteit. De grens ligt bij een toename van de NO₂ en /of PM₁₀ jaarconcentratie met maximaal 3% van de grenswaarden (of wel een toename van maximaal 1,2 µg/m³ NO₂ en/of PM₁₀). NIBM projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden. Grotere projecten daarentegen kunnen worden opgenomen in het NSLprogramma, mits ook overtuigend wordt aangetoond dat de effecten van dat project worden weggenomen door maatregelen.

De AMvB en Regeling “niet in betekenende mate” bevatten criteria waarmee kan worden bepaald of een project van een bepaalde omvang wel of niet als “in betekenende mate” moet worden beschouwd. Het betreft onder andere de onderstaande gevallen, waarbij een project als NIBM wordt beschouwd:

- Woningbouw: = 1500 woningen (netto) bij minimaal 1 ontsluitingsweg, en = 3000 woningen bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling.
- Kantoorlocaties: = 100.000 m² bruto vloeroppervlakte bij minimaal 1 ontsluitingsweg, en = 200.000 m² bruto vloeroppervlakte bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling.
- Woningbouw en kantoorlocaties: $0,0008 \cdot \text{aantal woningen} + 0,000012 \cdot \text{bruto vloeroppervlak kantoren in m}^2 = 1,2$ bij één ontsluitingsweg en $0,0004 \cdot \text{aantal woningen} + 0,000006 \cdot \text{bruto vloeroppervlak kantoren in m}^2 = 1,2$ bij één ontsluitingsweg.

Ook als het bevoegd gezag op een andere wijze, bijvoorbeeld door berekeningen, aannemelijk kan maken dat het geplande project NIBM bijdraagt, kan toetsing van de luchtkwaliteit achterwege blijven. Tevens is in artikel 5 van het Besluit NIBM een anticumulatie bepaling opgenomen, die zegt dat de effecten van beoogde ontwikkelingen in de omgeving van het plangebied moeten worden meegenomen in de beoordeling van het betreffende plan. Hiermee wordt voorkomen dat verschillende NIBM-projecten samen toch in betekenende mate bijdragen aan verslechtering van de luchtkwaliteit.

4.4.2 Conclusie

Het initiatief kan, gezien de beperkte omvang, aangemerkt worden als een project dat niet in betekende mate van invloed is op de luchtkwaliteit. Toetsing van het aspect luchtkwaliteit is daardoor, op grond van artikel van de Regeling NIBM niet noodzakelijk. Er hoeft dus niet getoetst te worden aan de grenswaarden.

4.5 Bodemkwaliteit

Het Besluit op de ruimtelijke ordening (artikel 3.1.6) schrijft voor dat in het kader van een ruimtelijk planologische procedure moet worden aangetoond dat de kwaliteit van de bodem en het grondwater in het plangebied in overeenstemming zijn met het gewenste nieuwe gebruik. De bodemkwaliteit kan (negatief) van invloed zijn op de gewenste nieuwe ontwikkeling.

Indien sprake is van een functiewijziging zal er in veel gevallen een bodemonderzoek moeten worden uitgevoerd op de planlocatie. Door middel van zo'n onderzoek kan in beeld worden gebracht of de bodemkwaliteit en de beoogde functie van het plangebied bij elkaar passen.

4.5.1 Beoordeling

Onderhavig initiatief betreft het bouwen van een verwijsmast op een locatie die bestemd is als 'bedrijventerrein'. Er is reeds een bodemonderzoek uitgevoerd ten behoeve van de inventarisatie van de bodemkwaliteit ter plaatse. Geconcludeerd wordt dat in zowel boven- en de ondergrond geen verontreinigingen worden aangetroffen. De grond voldoet conform het Besluit bodemkwaliteit aan de klasse Achtergrondwaarde en is altijd toepasbaar. In het grondwater is licht verhoogd gehalte barium aangetroffen.

4.5.2 Conclusie

Er zullen geen risico's voor de volksgezondheid en het milieu aanwezig zijn met betrekking tot de voorgenomen activiteit op het onderhavige perceel. Het terrein is op basis van de milieu hygiënische kwaliteit geschikt voor het voorgenomen gebruik. Hiertoe is ook een notitie beschikbaar welke kan worden geraadpleegd in de bijlage.

4.6 Geluidhinder

4.6.1 Wettelijk kader

Wegverkeer en railverkeer

Langs alle (spoor)wegen – met uitzondering van 30 km/h-wegen en woonerven – bevinden zich op grond van de Wet geluidhinder (Wgh) geluidszones waarbinnen de geluidshinder vanwege de (spoor)weg getoetst moet worden. De breedte van de geluidszone is afhankelijk van het aantal rijstroken/spoorstaven en van binnen- of buitenstedelijke ligging. Op basis van jurisprudentie dient in het kader van een goede ruimtelijke ordening ook bij 30 km /h-wegen de aanvaardbaarheid van de geluidsbelasting te worden onderbouwd.

Industrielawaai

Gezoneerde industrieterreinen hebben een vaste geluidzone die wordt vastgelegd door middel van een bestemmingsplan. Buiten de geluidszone wordt de voorkeurswaarde van 50 dB(A) niet overschreden. De maximale ontheffingswaarde binnen de geluidszone bedraagt 55 dB(A) etmaalwaarde voor nieuwe situaties. In tegenstelling tot weg- en railverkeer wordt voor Industrielawaai niet getoetst aan de Lden waarde maar aan de etmaalwaarde. De dosismaat Lden is voor wegverkeerslawaai en spoorweglawaai met ingang van 1 januari 2007 in de gewijzigde Wgh vastgelegd. Voor Industrielawaai wordt Lden in het kader van de Wgh voorlopig niet ingevoerd.

4.6.2 Conclusie

Een verwijsmast betreft geen geluidsgevoelige functie in het kader van de Wet geluidhinder. Vanuit de Wet geluidhinder bestaan er dan ook geen beperkingen tegen onderhavige planontwikkeling.

4.7 Bedrijven en milieuzonering

4.7.1 Wettelijk kader

Zowel de ruimtelijke ordening als het milieubeleid stelt zich ten doel een goede kwaliteit van het leefmilieu te handhaven en te bevorderen. Dit gebeurt onder andere door milieuzonering. Onder milieuzonering verstaan we het aanbrengen van een voldoende ruimtelijke scheiding tussen milieubelastende bedrijven of inrichtingen enerzijds en milieugevoelige functies als wonen en recreëren anderzijds. De ruimtelijke scheiding bestaat doorgaans uit het aanhouden van een bepaalde afstand tussen milieubelastende en milieugevoelige functies. Die onderlinge afstand moet groter zijn naarmate de milieubelastende functie het milieu sterker belast. Milieuzonering heeft twee doelen:

- het voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij woningen en andere gevoelige functies;
- het bieden van voldoende zekerheid aan bedrijven dat zij hun activiteiten duurzaam onder aanvaardbare voorwaarden kunnen uitoefenen.

Voor het bepalen van de aan te houden afstanden wordt de VNG-uitgave 'Bedrijven en Milieuzonering' uit 2009 gehanteerd. Deze uitgave bevat een lijst, waarin voor een hele reeks van milieubelastende activiteiten (naar SBI-code gerangschikt) richtafstanden zijn gegeven ten opzichte van milieugevoelige functies. De lijst geeft richtafstanden voor de ruimtelijk relevante milieuaspecten geur, stof, geluid en gevaar. De grootste van de vier richtafstanden is bepalend voor de indeling van een milieubelastende activiteit in een milieucategorie en daarmee ook voor de uiteindelijke richtafstand. De richtafstandenlijst gaat uit van gemiddeld moderne bedrijven. Indien bekend is welke activiteiten concreet zullen worden uitgeoefend, kan gemotiveerd worden uitgegaan van de daadwerkelijk te verwachten milieubelasting, in plaats van de richtafstanden.

De afstanden worden gemeten tussen enerzijds de grens van de bestemming die de milieubelastende functie(s) toelaat en anderzijds de uiterste situering van de gevel van een milieugevoelige functie die op grond van het bestemmingsplan mogelijk is.

Hoe gevoelig een gebied is voor milieubelastende activiteiten is mede afhankelijk van het omgevingstype. De richtafstanden van de onderstaande richtafstandenlijst gelden ten opzichte van het omgevingstype 'rustige woonwijk' dan wel 'gemengd gebied'. De omgeving van het plangebied kan, gelet op de ligging aan de Rietgraafsingel met de afwisseling van bedrijfs- en groenfuncties, worden gekarakteriseerd als gemengd gebied.

Milieucategorie	Richtafstand tot omgevingstype rustige woonwijk en rustig buitengebied	Richtafstand tot omgevingstype gemengd gebied
1	10 m	0 m
2	30 m	10 m
3.1	50 m	30 m
3.2	100 m	50 m
4.1	200 m	100 m
4.2	300 m	200 m
5.1	500 m	300 m
5.2	700 m	500 m
5.3	1.000 m	700 m
6	1.500 m	1.000 m

Richtafstanden en omgevingstype

Hiernaast gelden ten aanzien van bedrijven die onder de werkingssfeer van de Wet milieubeheer vallen, deze Wet en haar uitvoeringsbesluiten als toetsingskader voor de toegestane bedrijfshinder.

4.7.2 Beoordeling

Voor onderhavig project dient niet te worden getoetst of de nieuwe functie mogelijk belemmeringen veroorzaakt voor bestaande functies in de omgeving en of de nieuwe functie mogelijk belemmeringen ondervindt als gevolg van de milieuhinder van naburige bedrijven en/of bedrijvigheid. Want de ontwikkeling betreft geen gevoelige functie, daarnaast is het ook geen overlast gevende functie en zijn er geen gevoelige functies in de directe omgeving.

4.7.3 Conclusie

Gelet op het voorgaande vormen de milieubelastende functies vanuit het oogpunt van milieuzonering geen belemmering voor de in dit plan besloten ruimtelijke ontwikkeling. Andersom leidt bouw van de verwijsmast niet tot milieutechnische problemen voor de omliggende milieugevoelige functies. Geconcludeerd kan worden dat de voorgenomen ontwikkeling in overeenstemming is te achten met een goede ruimtelijke ordening.

4.8 Externe veiligheid

4.8.1 Beoordeling

Een verwijsmast betreft geen kwetsbaar object, zodat de bouw niet getoetst dient te worden aan de wetgeving omtrent externe veiligheid.

Conclusie

Er bestaat vanuit het thema externe veiligheid geen belemmering voor onderhavig initiatief aan de Rietgraafsingel in Oosterhout.

4.9 Kabels en leidingen

Uit de toelichting en verbeelding van bestemmingsplan 'De Rietgraaf' is op te maken dat er geen planologisch relevante kabels en leidingen in het plangebied of in de directe omgeving daarvan aanwezig zijn.

4.10 Water

4.10.1 Inleiding

Water en ruimtelijke ordening hebben veel met elkaar te maken. Aan de ene kant is water één van de sturende principes in de ruimtelijke ordening en kan daarmee beperkingen opleggen aan het ruimtegebruik zoals locaties voor stadsuitbreiding. Aan de andere kant kunnen ontwikkelingen in het ruimtegebruik ongewenste effecten hebben op de waterhuishouding.

Op Europees en nationaal niveau heeft water een eigen plaats gekregen in de ruimtelijke besluitvorming via de verplichte 'watertoets'. Een watertoets geeft aan wat de gevolgen zijn van een ruimtelijk plan voor de waterhuishouding in het betreffende gebied. Zo'n waterparagraaf moet sinds 1 januari 2003 worden opgenomen in de toelichting bij ruimtelijke plannen. Doel van de watertoets is de relatie tussen planvorming op het gebied van de ruimtelijke ordening en de waterhuishouding te versterken.

Een watertoets is verplicht als het gaat om een functieverandering of bestemmingswijziging. Op basis van informatie en randvoorwaarden vanuit waterbeheerder, het waterbeleid en relevante bodemgegevens worden de verschillende wateraspecten uitgewerkt in een waterparagraaf. De waterparagraaf beschrijft het huidige watersysteem alsmede de mogelijkheden en randvoorwaarden voor het toekomstig watersysteem. De waterparagraaf wordt afgestemd met de waterbeheerder.

4.10.2 Beleidskader

Op verschillende bestuursniveaus zijn de afgelopen jaren beleidsnota's verschenen aangaande de waterhuishouding. Deze paragraaf geeft een overzicht van de voor het plangebied relevante nota's.

Europa

Met ingang van december 2000 is de Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) van kracht geworden. In het kader van de Kaderrichtlijn worden kwaliteitseisen gesteld, gericht op het beschermen en verbeteren van de aquatische ecosystemen (verplichting per stroomgebied). Deze richtlijn stelt als norm dat oppervlaktewateren binnen 15 jaar na inwerkingtreding moeten voldoen aan een 'goede ecologische' toestand (GET). Voor kunstmatige wateren, zoals de meeste stadswateren, geldt dat de oppervlaktewateren minimaal moeten voldoen aan een 'goed ecologisch potentieel' (GEP). Inmiddels zijn de GEP-normen per stroomgebied uitgewerkt.

Rijk

De Waterwet, die in werking is getreden in 2009, regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. Op grond van deze wet moeten de provincies één of meer regionale waterplannen vaststellen die wat betreft de ruimtelijke aspecten de status van provinciale structuurvisie hebben. De Waterwet schrijft eveneens voor dat elke zes jaar een nieuw Nationaal Waterplan uitgebracht wordt. Op 10 december 2015 is het Nationaal Waterplan 2 (NWP2) vastgesteld. Het NWP2 is opgesteld vanuit het perspectief om een nationale Omgevingsvisie te ontwikkelen richting 2018 conform de Omgevingswet in wording. Het NWP2 geeft de hoofdlijnen, principes en richting van het nationale waterbeleid in de planperiode 2016-2021, met een vooruitblik richting 2050. Met dit NWP2 zet het kabinet een volgende ambitieuze stap in het robuust en toekomstgericht inrichten van ons watersysteem, gericht op een goede bescherming tegen overstromingen, het voorkomen van wateroverlast en droogte en het bereiken van een goede waterkwaliteit en een gezond ecosysteem als basis voor welzijn en welvaart. Het beleid en

de maatregelen in het nieuwe Nationaal Waterplan dragen bij aan het vergroten van het waterbewustzijn in Nederland.

4.10.3 Beoordeling

Het initiatief voorziet in een minimale toename van verhard oppervlak. Desalniettemin gaat het niet alleen om een functiewijziging maar ook in navolging van het afwijken van het bestemmingsplan om een bouwplan. Om deze reden is een digitale watertoets uitgevoerd.

4.10.4 Conclusie

De conclusie van de digitale watertoets is dat er in principe positief wordt geadviseerd jegens onderhavig planvoornemen indien er rekening wordt gehouden met de genoemde aandachtspunten en indien deze van toepassing zijn. Het plan hoeft niet meer te worden toegestuurd naar Waterschap Rivierenland. Vanuit waterhuishoudkundige overwegingen worden er geen bezwaren verwacht tegen onderhavig initiatief.

5 Economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid

5.1 Economische uitvoerbaarheid

De planontwikkeling komt geheel voor rekening en risico van de initiatiefnemer. De ontwikkeling zal geschieden conform hetgeen bepaald is in de Wet ruimtelijke ordening. De verwezenlijking van het plan is dan ook niet afhankelijk van gemeentelijke investeringen. De kosten voor de ambtelijke afhandeling van de procedure worden verrekend op basis van de daarvoor geldende leges. Voor wat betreft planschade zal de gemeente indien nodig met initiatiefnemer een (anterieure) overeenkomst afsluiten. Het plan wordt dan ook economisch haalbaar geacht.

5.2 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Voor onderhavig ontwerpbesluit wordt de uniforme voorbereidingsprocedure gevolgd als bedoeld in hoofdstuk 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het bevoegd gezag stuurt de aanvraag en het ontwerpbesluit toe aan de betreffende instanties in het kader van het vooroverleg.

De ontwerpbeschikking wordt voor een periode van 6 weken ter inzage gelegd. Tijdens de ter inzage is het voor eenieder mogelijk een zienswijze in te dienen. Tegen het definitieve besluit kunnen alleen belanghebbenden bezwaar maken en in beroep gaan.

Het ontwerpbesluit heeft van ... tot ... ter inzage gelegen. Er zijn in deze periode ... zienswijzen ontvangen. De zienswijzen hebben wel/niet geleid tot een herziening van het besluit.

6 Eindconclusie

Voorliggend initiatief inzake de bouw van een verwijsmast aan de Rietgraafsingel in Oosterhout voldoet aan de eisen van goede ruimtelijke ordening.

Er is geen sprake van strijdigheid met de belangen van het Rijk of de provincie Gelderland. Daarnaast levert de voorgenomen ontwikkeling geen onevenredige overlast op voor haar omgeving. Met het initiatief treden geen overtredingen op in het kader van de flora en faunawetgeving. Het voornemen leidt niet tot een onevenredige toename van verkeer en omliggende woningen en bedrijven worden in milieutechnische zin niet extra belemmerd. Er is oog voor inpassing in de omgeving en de mast is ontworpen met ruimtelijke ontwikkelingen in de omgeving in het achterhoofd. Het voornemen is niet in strijd met een goede ruimtelijke ordening.

Voorts past het initiatief binnen het beleid van de provincie Gelderland en de gemeente Overbetuwe en voorziet het initiatief in een positieve toevoeging aan het bedrijventerrein Park15 door een verbeterde zichtbaarheid en herkenbaarheid.

Kerkewijk 117
3904 JB Veenendaal
T. 0318 – 50 56 37

I. www.kubiek.nu
E. info@kubiek.nu